

ספרא רצינותא פ"א

הגר"א

אור להאכלני שמאלא צמינא וכדין מרזא דלל היו אלקים
 כו' וכלן כמ"ד דרש על או"א כמ"ס למטה . והפסוקים
 הולכין כסדר פ' הראשון על ו' תיקונים דנגלגלח דל"א .
 פ"ב על י"ב תקוני דיקא . ג' על או"א : היינו דכתיב כי

הוא אבר ויהי הוא בלחרוי
 ויהי בלחרוי . ר"ל ויאמר דבאן
 הוא ע"ק וברא את או"א יהי' אבא
 ואח"כ נכללו או"א ביה"י . והענין
 כי או"א נכלליתא בזה כמ"ס למטה
 (כד"ה אחתה) ולכן ביה"י נכלל
 או"א כמ"ס בזה בראשית שם יהי
 על רזא דל"א דל"א דל"א ויהי ונבחר
 אהבד נקוד' קדמא כו' ע"ס .
 ויהי אבא ואבא נכלל בזה וניהסוף
 ו' שהוא דעת כמ"ס למטה שדעת

היינו דכתיב (תהלים ל"ג) כי הוא אמר
 ויהי הוא בלחרוי ויהי בלחרוי .
 לבתר אתחרוי חד יהי' יהי' יהי'
 י' בתראה שבינתא לתתאה .
 כמה דה' שבינתא אשתבח ובהד
 מתקלא אתקלו : והחיות רצוא
 ושוב כדכתיב וירא אלקים את
 האור כי טוב. (ישעיה ג) אמרו צדיק

נכלל צניח אש"פ שערין לא יא' נכלל זה בפתיומו . וידוע
 שבהר שורש הדעת ודעת במקומו ולכן ו' במלת ויהי קודם
 ליה"י . וע"ק נקרא הוא כמ"ס לקמן סוף פ"ב ובא"ר וא"י .
 וז"ל היינו דכתיב כי הוא אמר ויהי . הוא ע"ק אמר ונבראו
 או"א במלת ויהי ולא נתיחד ע"ק עמהם עד שיא' הדעת ולא
 אחלילי במזל ששם שורש הדעת ושם תליא זיווג כבוד
 סריס חין לו זקן אבן נכשויו לא אחלילי עדיין בע"ק . וז"ל הוא
 בלחרוי ויהי בלחרוי . ר"ל ע"ק בלחרוי ויא' לבדן
 ואין נכללין זו : לבתר אתחרוי חד יהי' יהי' יהי' י'
 בתראה שבינתא לתתאה . ר"ל אח"כ שיא' הדעת
 אחללו דעת ונכללו כולם בע"ק כנ"ל שהוא שורש הדעת
 ואש"פ שאינו מדבר עדיין מיא'ת הדעת ולקמן מפרש
 יא'ת הדעת וללוחם בו אמר זה כאן שלי'ט שלעולם הן
 לבדן . וז"ל לבתר אתחרוי חד . ואמר יהי' יהי' ר"ל שמה
 [ויהי] תהסוף ליהי' וי' ומער' יהי' ו' ר"ל יהי' י'
 כידוע חב"ד ודעת הוא ת"ה כמ"ס למטה והדעת אחו
 צניחה ובשכינה זה מרמו יו"ד בתראה . וז"ל י' בתראה
 שבינתא לתתאה . ואמר (להתאה) ר"ל למטה במקומה לא
 אחלליתה כאן אלא שהדעת נכלל בעולם : במה דר'
 שבינתא אשתבח ובהד מתקלא אתקלו . ר"ל אש"פ
 דה' מרמו זה שכינה ובהד אמר ו' לכן אמר כמו שר'
 מרמו זה כן ו' והכל דרך א' . וז"ל ובהד מתקלא אתקלו .
 ר"ל הכל דרך א' . וזהו הלשון בזה בזה בזה וכלהו
 כמו בדק הוה בע"א תא'ת וויס לעילא וויס' תחתא וכלהו
 נמתקלו חד סלקין וכן דרך שלפניו ע"ב א"ל ר"ס בלא
 חד מתקלא סלקא . והענין כי ה' אחרונה היא שכינה
 בכלל וי' זעירא הוא יסוד של שכינה וידוע יסוד כולל
 כל השרטון לכן אמר ובהד מתקלא אתקלו' . והענין כי
 כן מרמו על הדעת ככולל או"א ומכניה מן הקצה אל
 הקצה דכלני ויק' ונתייחד עם יסוד של המלכות לכן
 נרמזת צי' זעירא שהוא יסוד כנ"ל וכמ"ס לקמן בס"ד בפ"ג
 " זעירא כו' : והחיות רצוא ושוב כדכתיב וירא
 כו' כי טוב . עשיו גמ' פסוק . וירא כו' שהוא דעת
 שהוא מייחד או"א והוא זדיק צי' או"א כמו יסוד בין
 זי"ג ועליו נאמר וירא אלקים את האור כי טוב ואין סוד
 אלא זדיק כמ"ס אמרו זדיק כי טוב . וז"ל אמרו צדיק כו' :
 ושלשה אור שזכאל הוא חב"ד . ואמר והחיות כו' . כמ"ס

בזהר רזא בנוראל ושוב כמ"ס . והענין כי מס"ס
 הוא יסוד דיצירה כידוע וזרע חיות' הן בזוקא והוא
 יסוד דטורא רק שליל בנזק' כמו כל יסוד דטורא .
 וכל יסוד יש בו שני בחינות א' דטורא וא' דנזק' שהוא

כלל זה וכן כאן כמ"ס מ"ד
 הדטורא נקרא מס"ס גי' שר' יסוד
 ואינו כלול בחיות שהן בנזק' כידוע
 בהרבה מקומות רבו מלפסדס ומלד
 הנזק' נקרא נוראל כלול בחיות
 כבוד אר"ג' מין ה' חיות כבוד ה'
 פרזופיס ועליו נאמר רזא ושוב .
 והענין כי היסוד כשהוא עלל בימא
 יסוד דטק' אינו נח אלא עייל
 ונפק נפק ועייל כתיב כתיסין
 כבוד שגן כתיב כשהו' נסיק אז

הוא דכור' וכשהו' עייל הוא נזק' נכלל זה . וז"ל רזא
 בנוראל שהוא נזק' ושוב לאחור' הוא דכור' כמ"ס וכן
 הוא בכל יסוד . וכן הוא כאן דעת שהוא יסוד דל"א
 כידוע כבוד וידע האדם את אשאו . וז"ס ע"ה סו"ר כי עץ
 החיים הוא מוחין דל"א בן וחי לעולם שהן נקראין חיי
 המלך אבן ע"ה הוא רק לזיווג והוא מחפסס לזיווג ששם
 אחיות ס"א לכן נק' סו"ר . וכן סודים ונבורות
 שנבורות הרע נלחו בן . וענין רזא ושוב כידוע כאן
 כי שורש או"א והתחלתם בפה לכן זיווגם העליון הוא כבוד
 כסיקין . ושני מיני זיווגים יש בפה א' בחיך וגרון והוא
 זיווג נעלם מאד ומשם יוצא רוח דנביע בתשאי חמיד דלא
 פסק כמ"ס בחו"ה דף עט ע"א ופ"ב וכל אחשפ' משאי'
 להד מאלין ואשתי ואחשפיד רוח דלא סדיך לעלמין ונביעו
 חידר בנין דההוא קשרא דליהו תחומא דבזינא דפס ביה
 ובניניה נביע בתשאי ודא רוח ח' הוה אחקרי דא עבד
 בנינא . נגרון דבר נש ודא הוא תחומא קדמאה כד בני
 לאתשפסא ההוא נקודה סליק באי קשרא ונעיל ליה מהאי
 אחר ושני ליה בחלת גוטינ' בלשא ברוחא במיא בנין דשאי
 קשרא כד אחקשר' מלין סוף בזינא הכי אחקשר כו' ור"ל
 שהרוח כלול בני' אש"פ שהן חב"ד כמ"ס בס"ח חכמה
 מים . כינה אש . דעת נמקום דלא רוח . וכולן נכללי
 דעת שהוא רוח . והוא הרוח כלה סדיך לעלמין והוא
 כבוד רזא ושוב ולכן נק' והחיות שהוא חיי' האדם . ואמר
 דלא סדיך לעלמין שזיווגם חידר דלא פסיק לעלמין כידוע
 כמ"ס בזהר כחלל שריין דלא פסיק דא פן דא לעלמין .
 והוא בתשאי שזיווג זה הוא נעלם מאד כבוד חכמה שאינו
 עושג כלל והחכמה מאין תמאל (איוב כח) ולא קיימא לשאלא
 וזיווג זה הוא כבוד הנה בחכמה כמ"ס למטה (כד"ה אחתה) .
 ואמר בנין דשאי קשרא כד כו' ר"ל אש"פ הוא דל"א כמ"ס
 לעיל ומניה נסיק אוירא על מוחא כמ"ס לעיל וכמ"ס בא"י
 דף רפס (ב') פסיק פסיפוחא דקשרא עלאה ההוא רישא
 דכל רישין דלא אחיידע ולא אשתמוע ולא ידעין עלאין
 ותחלין טו' וכן שם ע"א וההוא רישא פתימא דברישיא
 דעזיקא דלא אחיידע פסיק חד סורכא כו' . והרוח הוה
 הרקנרבוה מא"ס מאיורא ה"ל בני' אוירא ששם אמ"ס
 וז"ל כד אחקשר' מא"ס בזינא הכי אחקשר והוא כמ"ס
 שם ע"ג שארי ובפס אוירא דלהוא אוירא נפקא מא"ס